

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 72.

Fjerde Session.

24de Møde.

Fredagen d. 19. November.

(Forts.)

A. Sage (forts.): Der er mange af de til det omhandlede Foretagende henhørende Gjenstande, som slet ikke ere blevne mig opgivne, og med Hensyn til hvilke jeg altsaa ikke engang tilnærmelsesviis har kunnet udregne Tolden. Jeg maa derhos tillade mig den almindelige Bemærkning, at, naar der er blevet indvendt, baade fra den hvitærede Finansministers og andre ærede Medlemmers Side, at mine Beregninger ikke ere til at stole paa, saa har jeg heller ingenlunde givet dem ud for at være i Get og Alt fuldkommen paalidelige, men jeg er kun gaaet efter de Opgivelser, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds selv har givet mig, og de Oplysninger, jeg senere har været istand til at indhente af den nærmest Paagjældende, som jeg allerede tidligere har nævnt. — Naar det ærede Medlem opgiver Værdien af hvad der skal bruges til omtrent een Million, saa maa man dog ikke glemme, at der er mange Gjenstande, som deels ere ganske todfrie, deels betale en høist ubetydelig Told, og som altsaa maa fradrages det samlede Beløb, ligesom der ogsaa er en meget kostbar Deel af dette Anlæg, som svarer en meget lavere Told, end den af mig angivne Gjenstand. Den Told, jeg havde udregnet, efter hvad jeg har faaet opgivet, beløber sig, saavidt jeg mindes, til 170,000 Rbd. for de vigtigste Dele af Anlæggsgjenstandene. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade vil kunne komme til at ligne det Beløb, det ærede Medlem har opgivet, og jeg har anseet det for at være en Sum, som Kjøbenhavn ikke vilde have mindste Besvær med at udrede, og som ingenlunde vilde kunne standse de forehavende Anlæg, om hvilke jeg

allerede har udtalt, at ogsaa jeg anseer dem for overordentligt nyttige. Jeg troer heller ikke, at mit Forslag vil afholde nogen Commune i Landet fra at foretage dem, og jeg kan desværre ikke være enig med det ærede Medlem i, at det er uheldigt, at jeg har forebragt dette Møglingsforslag som en billig Afgjørelse for disse Toldgjenstande. Da vi først havde denne Sag paa Bane, kom jeg iøvrigt i endeel Gjæld til adskillige af de ærede Medlemmer, men jeg drifter mig ikke til at paatage mig idag at betale det Hele. Da jeg imidlertid anden Gang blev mindet af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgfreds (C. C. Møller) om, at jeg ikke vilde svare ham, hvilket han beklagede sig over, idet han antog, at jeg ikke var istand dertil, eftersom — sagde han — den Steen, man ikke kan løfte, lader man ligge, saa maa jeg hertil bemærke, at jeg vedkjender mig, at jeg ikke var istand til at løfte den omhandlede Steen; derimod haaber jeg at røre hans i denne Sag saa steenhaarde Hjerte ved at tilbyde ham et Forslag. Jeg vil nemlig give ham min Stemme første Gang, han forlanger todfrie Indførsel af en Dæmning; derimod haaber jeg, at han til Gjengjæld nu vil bidrage sit til at sætte mit Ændringsforslag igjennem, for at han endnu i mange Aar kan glæde sig ved den bedre Oplysning, det bedre Vand og den bedre Reenslighed her i Staden, naar han om Vinteren opholder sig her. Det ærede Medlem for Bisborg Amts 1ste Valgfreds (Mørgaard), som jeg i Dieblirket ikke seer paa sin Plads, gjorde adskillige Bemærkninger om, at vi paa ingen Maade burde berøve Staten denne Indtægt, da det var meget bedre at søge Statens Indtægter igjennem Told, end igjennem Skat. Det ærede Medlem har naturligviis derved for et Dieblik glemt, at Told ligesaavel er en Skat, som enhver anden Skat. Iøvrigt skal jeg med største Fornøjelse være ham behjælpelig i at